

ENBİYÂ SÛRESİ 97-112. ÂYETLERİ

Elhamdülillâhirabbi'l-âlemîne hamden kesîran tayyiben mübâreken fîh alâ külli hâlin ve fî külli hin. Kemâ yenbegî li-celâli vechihî ve li-azîmi sultânih.

es-Salâtü ve's-selâmu alâ hayra halkihî seyidînâ Muhammedin ve âlihî ve sahibihî ve mentebiahû bi-ihsânin ilâ yevmi'd-dîn.

Emmâ ba'd:

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Rabbimiz; ömrümüzün sonuna emaneti Rabbimiz'e teslim edinceye kadar hep rızasına uygun işler yapmayı, ibadetlerimizi yerli yerince ifâ etmeyi, rızasını kazanmayı nasip eylesin. Yolundan ayırmasın. Tembelliğe, gaflete düşürmesin. Nefse şeytana uydurmasın. Rızasına muhalif işler yaptırmamasın. Gazabına uğratmasın. Sevdiği, razı olduğu kul eylesin.

Allahu Teâlâ hazretleri Kur'ân-ı Kerîm'inde Sûretü'l-Enbiyâ, Enbiya sûresinde [buyuruyor]. Aşağı yukarı 331. sayfa, Kur'ân-ı Kerîm'de numaralamadan dolayı bazen iki sayfa fark eder.

Enbiyâ sûresinin 97. âyet-i kerîmesinde buyuruyor ki;

a. Allah'ın Hak Olan Vaadi, Kıyamet Yakınlaştı

وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَارُ الَّذِينَ
كَفَرُوا يَا وَيْلَنَا قَدْ كُنَّا فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَذَا بَلْ كُنَّا
ظَالِمِينَ

*Vakterabe'l-va'dü'l-hakku fe izâ hiye şâhisatün ebsârullezîne keferû yâ veylenâ kad kunnâ fî gafletin min hâzâ be'l-kunnâ zâlimîne.*¹

Sadakallâhü'l-azîm.

Bunun mânası şu:

Vakterabe. “Yakınlaştı, vakit olarak yakınlaştı.” *el-Va'dü'l-hakku.* “Hak olan vaad, Allah'ın hak olan vaadi yakınlaştı.”

Allah'ın hak olan vaadi nedir?

Bu fâni dünyanın sona ereceği, kıyametin kopacağı ve insanların kıyamet koştuktan sonra kabirlerinden kalkıp mahşer yerinde toplanacağı gün! İsrafil *aleyhisselam*'ın sura üfürdüğü zaman kâinatın hercümerç olacağı gün! Göklerin yarılıp yıldızların birbirleriyle

¹ 21/Enbiyâ, 97.

tokuştuğu, ayın güneşin birbirine karıştığı, dağların hallaç pamuğu gibi atıldığı gün!

O yaklaştı, Allah'ın o vaadi yaklaştı!

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz'in ashâbı *rıdvanullahi aleyhim ecmaîn* kıyametin korkusu içinde yaşamışlardır. Kıyamet kopuverecek mi, diye korkmuşlardır. Peygamber Efendimiz kıyametin kendi zamanına yakın olacağını buyurduğundan endişe etmişlerdir. Korkulu bir olayla karşılaştıkları zaman; "Acaba kıyamet kopuyor mu yoksa, kopmaya başladı mı?.." diye titremişlerdir.

Bir keresinde güneş tutuldu, korktular!

Peygamber Efendimiz hadîs-i şerîflerinde bildiriyor ki;

"Dünya üzerinde *lâ ilâhe illallah* diyen insanlar bulunduğu müddetçe kıyamet kopmayacak!"

İnsanlar imanlı yaşadıkça ibadet ettikçe zikreyledikçe bu müddet genişleyecek! Kâfirler azıtıp hâkim olunca yeryüzünde *lâ ilâhe illallah, Allah Allah* diyen insan bırakmayınca, kalmayınca o zaman kıyamet en şerli insanların başında kabak gibi patlayacak!

Ondan evvel bir duman çıkacağı, mü'min olanların o koyu dumanda öleceği bildiriliyor.

Mü'minler kıyameti tatmayacaklar, o korkunç günü yaşamayacaklar. Allah onların emanetini, ondan evvel alacak. Kıyamet şerli insanların başına patlayacak, onlara kopacak!

Yakın!

Ne zaman kopacağını Allah kendisine bildirmediği için Peygamber Efendimiz de söylememiş. Hatta bir gün topluca oturdukları esnada beyaz elbiseli, beyaz sakallı, heybetli, tertemiz giyimli bir kişi geldi geldi geldi; kalabalık içinden Peygamber Efendimiz'in yanına önüne diz okt, oturdu. Dizini Peygamber Efendimiz'in dizine değdirdi. O kadar yakın oturdu. Herkes baktı, tertemiz giyimli bir itibarlı kişi.

Ama kim?

Kimse tanımıyor. Medine'den Peygamber Efendimiz'in yakınında oturan insanlardan değil. Kimse tanımıyor.

Uzaktan gelse elbiselerinde yolculuğun yorgunluğu, tozu, kırışıklığı buruşukluğu, olması lazım. Gıcır gıcır, tertemiz, bembeyaz, güzel elbiseli. zerinde seyahatten gelmiş bir

insan hâli, tozu toprağı, teri, yorgunluğı da yok.

Sonra geldi, Peygamber Efendimiz'in yanına oturdu. Dizini dizine değıdirdi, millet şaşırđı.

Hayret ettiler, merak ettiler. Dikkatlerini topladılar, bakıyorlar.

Dedi ki;

“Yâ Muhammed! İslâm nedir, bana söyle!”

Peygamber Efendimiz de İslâm'ın ne olduğı söyledi. “İslâm'ın şartları” diye çocuklarımıza öğrettiğimiz şeyleri söyledi.

“Doğru söyledin.” dedi.

Bu sefer daha çok şaşırđılar.

“Allah Allah! Hem soruyor hem de; ‘Doğru söyledin!’ diyor. Kimse böyle demez.”

Çünkü herkes; *Allahu ve resûluhû a'lemu*, “Allah ve Resûlü daha iyi bilir.” derdi.

Bir şey sorulduğı zaman Peygamber Efendimiz'i tasdik etmek, o konuları bilmeyi gerektirir. Biliyor da ondan tasdik ediyor.

“Doğru söyledin.” dedi.

Şaşırđılar.

“Peki, imanı söyle yâ Muhammed!” dedi.

Peygamber Efendimiz imanın şartlarını da söyledi:

“Şunlara şunlara inanmaktır.”

“Doğru söyledin.” dedi.

Yine şaşırdılar.

“Peki, ihsanı söyle, ihsan ne demek?”

Onu da söyledi.

“Peki, kıyamet ne zaman kopacak?”

Bir de onu sordu.

Peygamber Efendimiz;

Mel-mes'ûlü anhü bi-a'leme mine's-sâil,

“Bu konuda soru sorulan, kendisine sorunun sorulduğu kişi; soruyu sorandan daha bilgili değil!” dedi.

O da bilmiyor o da bilmiyor.

b. Kıyametin Alametleri

Ama alametleri var. Kıyametin alametleri var. Zamanını sene olarak söyleyemeyiz ama kıyametin birtakım alametleri var:

Kötülüklerin yaygınlaşması, edepsizliklerin, çirkin, müstehcen işlerin yaygınlaşması, iyiliklerin azalması; edepsiz, küstah, dinsiz imansız insanların yönetime, başa geçmesi; alim, fâzıl, kâmil insanların hor olması; kızların, analarına-babalarına âsi gelmesi...

Alametlerini saydı.

Tabii o şahıs kalktı gitti.

Peygamber Efendimiz;

“Bunun kim olduğunu bildiniz mi?” dedi.

“Bilemedik yâ Resûlullah! Hayret ettik, bilemedik; kim?”

“Bu Cebrail *aleyhisselam* idi. İnsan suretinde geldi. Sorular sordu ki siz dininizi öğrenin! Gözünüzün önünde sorulu cevaplı; hatırı-
nızda iyice kalsın, dininizi öğrenin diye dininizi öğretmek için geldi!” dedi.

Demek ki Allah; meleklerle insan suretinde, insanların görebileceği şekillerde görünebilme kabiliyeti vermiş. Görünebilir, bunun misalleri çok.

Bu hadis de sahih bir hadîs-i şerîf! Bu da herkesin gözü önünde cereyan etti. Demek ki o zaman Cebrail, herkesin görebileceği şekilde görüldü.

Bizim konumuzla ilgili tarafı nedir?

Kıyametin hangi sene kopacağını Cebrail *aleyhisselam* da bilmiyor Peygamber Efendimiz de bilmiyor!

Çünkü;

لَا يُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّا هُوَ

*Lâ yücellihâ li-vaktihâ illâ hüve.*²

Kıyametin vaktini ancak Allah biliyor, kimseye söylememiş.

Sekulet fi's-semâvâti ve'l-ard. “Yere göğe çok ağır gelir!”

Çok korkunç bir olay, Allah'ın bildirmediği konulardan birisi!

Benim küçüklüğünde nereden duymuşsa rahmetli anam derdi ki;

“Bin üç yüzde kalmam, bin beş yüze varmam!” dermiş.

“Bin üç yüzlü senelerde kalmam, bin beş yüzlü seneye kadar da gitmem!”

Büyüklerimiz nereden çıkartmışlarsa kitapların neresinden öğrenmişlerse öyle söylerlerdi.

Biz şimdi hangi senedeyiz?

Bin dört yüz on dokuz.

Vaziyet, müslümanların vaziyeti nasıl, dünya üzerinde İslâm'ın durumu nasıl?

Peygamber Efendimiz'in söylediği alametler görülüyor mu?

² 7/Â'râf, 187.

Emin olun, çoğu görülüyor! Emin olun görülüyor! Şaka değil! İşler tam tersine döndü ve Peygamber Efendimiz'in kıyamet alameti olarak söylemiş olduğu *eşrât-ı sâah* denilen kıyametin alametlerinin çoğu görülüyor!

Fekad câe eşrâtuhâ.

Muhterem kardeşlerim!

Alametleri çoğu görünüyor:

“İnsanlar sokak ortasında cinsî münasebette bulunacak.” diye bildiriyor. O bile oldu, Türkiye’de bile oldu!

Ben bir gün ikindi namazına gittim. Ankara’da Camii’nde; aşağıda Keçiören’e giden yol var. Yolun karşısında da Aydınlık Evler Mahallesi var, Subayevleri mahallesi var. Orası kayalık.

Kayalardan iki kişi çıkmışlar. Evler biraz kayaların öbür tarafında, orada bu menfur ve iğrenç işi alenen yapmaya başlamışlar. Cami cemaati bu taraftan yuhalamış, onlar cami cemaatine bağırılmışlar, kalkmışlar gitmişler vs.

Ben camiye gittim ki cami kayıyor! Namaza gittim. Böyle oldu hocam, dediler.

İnsanlar o kadar sapıtmış, o kadar şaşır-
mış! Bu kadar müstehcenleşmiş, bu kadar

küstahlaşmış, bu kadar imansız, insafsız, edepsiz, bu kadar terbiyesiz!..

Emin olun şartları yaklaşmış.

Müslümanlar her yerde mağdur! Çok mağdur olduğu yerler

Bosna Hersek, Çeçenistan, Keşmir, Ceza-yir, Mısır... Sokaklarda koşturuyorlar, insan avlıyorlar; vuruyor!

Çok mağdur olduğu yerler var, az mağdur olduğu yerler var fakat hiçbir yerde iç açıcı bir durum görünmüyor maalesef!

Peygamber Efendimiz buyurmuş ki;

En telide'l-emetü rabbetehâ. “Kıyamet alametlerinden birisi de cariyelerin, köle kadının hanımefendisini doğurmasıdır!”

Bu nasıl olur, nasıl olur, nasıl olur?..

Köle, çocuk doğurursa o da köle olur. Efendisinden doğurmuşsa çocuğu yine tam [efendi] olmaz.

“Hanımefendisini doğurması” ne demek?

Bazıları şöyle izah ediyorlar:

Kız çocuğu anasına sanki annesi köle de kız sanki hanımefendi gibi dikleniyor! Bağırıyor çağırıyor, emrediyor, laf dinlemiyor!

Resûlullah Efendimiz bunu niye kıyamet alameti olarak bu cümle ile söylemiş olabilir?

Erkek çocuğu haylazdır, dışarıda gezer. Anasını dinlemez. Güler. Tamam tamam, der; atlatır. Erkek çocuğu yapar. Ama kız çocuğu anasının dizinin dibindedir, kız çocuğu terbiyelidir. O anasına diklenmez idi eskiden!

Demek ki kız çocuğu da artık raydan çıkacak, anasına âsi gelecek, laf dinlemeyecek duruma gelecek!

Bir kere ahlâk çok bozulacak, kötü huylar yaygınlaşacak! İlmin kıymeti kalmayacak, alimin kıymeti kalmayacak! İşte o zaman kıyametin kopma zamanı yaklaşmış bulunuyor!

Vaktereba'l-va'dü'l-hak.

Allah vaad etti ya; bu dünya bozulacak, bu kıyamet kopacak! Onun vakti yaklaştı.

Tabii Allah'ın indinde, Allah katında zaman bizimki gibi değil!

وَإِنَّ يَوْمًا عِنْدَ رَبِّكَ كَأَلْفِ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ

Ve inne yevme inde rabbike ke-elfi sene-tin mimmâ teuddûne. “Allah indinde bir gün

sizin saydığınız bin yıl gibidir!”³ diye bir âyet-i kerîme [var].

Büyüklerimizin atasözü olarak söylediği sözde bizim ahâli; “Allah’ın işi temiz, eli geç!” der.

“İşi temiz, eli geç!”

Acele etmez, mânasına kullanırlar.

“Allah ihmal etmez, imhal eder!”

Allah boş vermez. Görür, bilir, mühlet verir; ihmal etmez ama imhal, mühlet verir.

Onun için tabii Peygamber Efendimiz’in yaşadığı zamandan ne geçmiş?

Peygamber Efendimiz zamanından bin dört yüz küsur yıl geçmiş!

Kur’ân-ı Kerîm’in ölçüsüne göre bir buçuk gün geçmiş! Çok değil gibi, bir buçuk yıl geçmiş gibi!

Ne zaman kopacağını bilmiyoruz fakat bir hadîs-i şerîfi biliyoruz ki;

³ 22/Hac, 47.

c. İnsanın Kendisi Öldü mü Onun Kıyameti Kopmuş Demektir!

“İnsanın kendisi öldü mü onun kıyameti kopmuş demektir!”

Kişinin kişisel, özel kıyameti nedir?

Kendisinin ölmesi!

“Adam öldü mü -kadın veya adam- kişi öldü mü onun kıyameti kopmuştur, onun işi bitti, defteri dürüldü. Adam öldü mü defteri dürüldü!”

Benim ölümüm ne zaman?

Hadi bakalım, çık da bir iddia da bulun:

“Ben daha şu kadar sene yaşayacağım.” diyebilir misin?

“Turp gibi sıhhatliyim, çok sağlıklıyım. Her gün idman yapıyorum. Şu kadar koşuyorum...”

Melbourne’da bir arkadaş ne kadar koşuyorum, dedi? Hayret ettik, ağzımız açık kaldı.

Bizim rahmetli amcazade;

“Boş yere koşacağına bir fakirin tarlasında çapalasına?” derdi.

O da boş koşmayı hoş görmezdi.

Kimse; “Çok sıhhatliyim, şu kadar yaşarım.” diyemez.

Neden?

Bir vasıtaya biner, bir kaza olur; ölür. Olay olan yerde bir kurşun sekiyor, ölüyor. Hiç ilgisi olmayan kişi ölüyor,

Bir sekte-i kalpten yürürken gidiyor.

“Yahu sabahleyin konuştuk! Az önce selam verdi, dükkâna uğradı. Merhaba, dedi... Eve giderken ölmüş!..”

Kimse de; “Yahu bu niye erkenden öldü?” demiyor.

Daha değişik şekillerde ölüyor da yaşlılar duruyor.

Kimse; “Bu yaşlı niye ölmedi de genç niye öldü?” diyemiyor! Gençlerden de ölüyor, bebeklerden de çocuklardan da ölüyor!

Demek ki insan öldü mü onun kıyameti kopmuş demektir.

O kıyamet burnumuzun ucunda, hemen yakın! Neredeyse toslayacağız, belli değil!

Bunları niçin söylüyorum?

Muhterem kardeşlerim!

Hazırlıklı olmak lazım!

Gafleti bırakmak lazım! Allah'ın iyi kulu olmak, Allah'ın emrini tutmak lazım. Abdestli gezmek lazım, gafleti bırakmak lazım.

Bu hayat insana imtihan olarak bir defa verilmiş bir fırsat; iki defa hayat yok, üç defa, beş defa hayat yok! Tekrar tekrar tecrübe yok! Bir tecrübe, bir imtihan! Kazanan cennete gidecek, kazanmayan cehenneme gidecek! O kadar önemli!

Bu hayatı boşa geçirmemek lazım! Bu hayatta imtihanı kazanmak için çok uğraşmak, çok gayret etmek, çok dikkat etmemiz lazım. Akıllı olan, imanlı, ihlâslı olan insan böyle düşünür ve bunun tedbirini alır ve hareket eder.

Hepimizin hemen ölecekmiş gibi âhireti düşünerek her işimizi öyle yapmamız lazım. Bizim gülecek hâlimiz yok, bizim şaka yapacak hâlimiz yok! Biz gafletimizden gülüyoruz. Bizim oturup ağlamamız lazım, daima ağlamamız lazım!

Vakterabe'l-va'dü'l-hakku. “Allah’ın vadi yakınlaştı!” *Fe izâ hiye şâhisatün ebsârul-lezîne keferû.* “O olaylar başladığı zaman, o gün geldiği zaman bir de bakarsın ki o kâfirlerin gözleri fal taşı gibi açılmış, gözleri kocaman olmuş, gözleri dışarı fırlamış!”

Ne oluyor, ödün patladı değil mi? Neydi o evvelki çalımlar? Kıyamet kopmadan önceki o

çalımlı yürüyüşün, o edepsiz sözlerin, o inkârların, inatların, o terbiyesizliklerin ne oldu?..

Korkudan gözleri açılacak!

Yâ eyyühe'n-nâs kad kunnâ fî gafletin min hâzâ.

Ne diyecekler?

“Eyvah! Yazıklar olsun bize! Tuh be!”

Yâ veylenâ. “Bize veyl olacak, yazıklar olsun bize!” *Kad kunnâ fî gafletin min hâzâ.*

“Biz bundan gafilmişiz, bu olaydan gaflet içindeymişiz! Vay be! Hiç düşünmemişiz, hiç olacak gibi gelmemişti bize!” *Bel kunnâ zâlimîne.*

“Ne gafleti; biz zalimlermişiz, zalim imişiz ki bu kıyametin kopacağını hiç düşünmedik de hiç hazırlanmadık, hiç imana gelmedik!” diyecek.

Herkes korkar! Ölüm yaklaştığı zaman herkes korkar, öleceğini anladığı zaman herkes korkar! Ölüm tehlikesi olan yerden herkes korkar, bucak bucak kaçır! Ölüm kolay bir hadise değildir! Kıyamet kolay bir hadise değildir, çok çok zor bir olay!

Sekulet fi's-semavâtî ve'l-ard.

Bu olaylar yerde ve gökte çok ağır olacak!
Çok ağır olaylar olacak, yere göğe çok ağır gelecek olaylar, çok müthiş olaylar!

d. Cehennemlik Kafirlerin ve Cennetlik Müminlerin Dünyadaki Yaşam Tarzları

إِنَّكُمْ وَمَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنْتُمْ لَهَا وَارِدُونَ

*Inneküm ve mâ ta'budûne min dûnillâhi hasebu cehenneme.*⁴ “Ey kâfirler! Hem sizler hem de Allah’ı bırakıp da tapındıklarınız [cehenneme gireceksiniz]!”

Wollongong’taki Budist mabediniz, bilmem neredeki put, bilmem neredeki haç, kiliseler, havralar, mabetler, tapınaklar, heykeller vs. sizler ve tapındıklarınız; hepsi cehennemin yakıtı malzemesi olacak!”

Entüm lehâ vâridûne. “Ey kâfirler! O cehenneme gireceksiniz, o cehenneme tıkılacaksınız! Hem siz hem de tapındıklarınız!”

⁴ 22/Enbiyâ, 98.

Allah tapınılan ilahları da cehenneme atacak, onlar da cehenneme gidecek!

لَوْ كَانَ هَؤُلَاءِ آلِهَةً مَا وَرَدُوهَا وَكُلٌّ فِيهَا خَالِدُونَ

*Lev kâne hâulâi âliheten mâ ve küllün fî hâ hâlidûne.*⁵ “Onların ilahlığı olsaydı ulûhiyeti, tanrılıkları olsaydı cehenneme tıklılırlar mı?”

Tıklılmazlardı! İşte tanrı olmadıkları anlaşılınsın diye Allah onların da hepsini cehenneme tıkacak, tapındıkları da kendileri de cayır cayır cehenneme girip cayır cayır yanacaklar!

Ve küllün fî hâ hâlidûn. “Hepsi cehennemde ebediyen kalacaklar!”

Hâlidûn. “Ebediyen, ebediyen kalacaklar!”

Biraz yanıp çıkma yok! Daimi, kâfirler cehennemde ebedî yanacaklar, putlar cehennemde ebedî yanacaklar, inançsızlar müşrikler ebediyen yanacaklar!”

⁵ 22/Enbiyâ, 99.

لَهُمْ فِيهَا زَفِيرٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ

*Lehüm fî hâ zefîrûn ve hüm fî hâ lâ yesme'ûne.*⁶ “Orada onlara zikir olacak ve onlar hiç duymayacaklar!”

إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا
مُبْعَدُونَ

*Innellezîne sebekat lehüm minne'l-hüsnâ ülâike anhâ müb'adûne.*⁷ “Ama bizim kendilerine hüsnayı, iyiliği, cenneti, mükâfatları nasip ettiğimiz, kaderlerine onlar yazılmış kişiler; cehennemde soluyan ateşler içinde inleyen feryâd u figân eden insanlardan olmayacaklar, onlardan uzak olacaklar!”

Onlar mü'min, onlar mükâfata erecekler!

لَا يَسْمَعُونَ حَسِيسَهَا وَهُمْ فِي مَا اشْتَهَتْ أَنفُسُهُمْ
خَالِدُونَ

*Lâ yesme'ûne hasîsehâ ve hüm fî meştehet enfüsühüm hâlidûne.*⁸

⁶ 22/Enbiyâ, 100.

⁷ 22/Enbiyâ, 101.

⁸ 22/Enbiyâ, 102.

Lâ yesme'ûne hasîsehâ. “Cehennemini hı-
şirtısını duymayacaklar!” *Ve hüm fî meştehet*
enfüsühüm hâlidûne. “Mü'minler; canlarının,
nefislerinin istediği nimetler, mükâfatlar, yi-
yecekler içecekler, huriler, köşkler, havuzlar,
meyveler içinde ebedî olarak kalacaklar!”

Sen hangisini isterdin?

Elbette cennet nimetlerini ve ebedî saa-
deti ister!

Ama istemek nasıl olacak?

Peygamber Efendimiz diyor ki;

“Allahu Teâlâ hazretleri cenneti isteyene
cenneti verecek, cehennemi isteyene cehen-
nemi verecek!”

Diyorlar ki;

“Yâ Resûlullah! Kim cehennemi ister ki!
Herkes cenneti ister, cehennemi isteyen olur
mu?..”

“Ben cehennemi istiyorum.” [diyen] ol-
maz, herkes cenneti ister.

Cenneti isteyen a'mâl-i sâlihası ile ibadet
ve taatiyle cenneti istediğini fiilen göstere-
cek! Oturduğu yerden, “İstiyorum.” değil!

Cennetin talipleri cennete götürecek iba-
detleri, hayırları yapacak. Kesenin ağzını

açacak. Gafleti, tembelliği bırakacak. Allah yolunda koşturacak, çalışacak, ibadet edecek, hayır hasenât yapacak, eser bırakacak, müslümanlara faydalı olacak...

Böyle yapan, cenneti istiyor demektir. Böyle yapmayıp da günahlara dalan da cehennemi istiyor demektir.

Sen cehennemi mi istiyorsun? Hep meyhaneden kerhaneye, kerhaneden kumarhaneye, kumarhaneden keyfe, oradan bilmem nereye... Sen ne istiyorsun yahu? Belanı mı istiyorsun sen? Cehennemi mi istiyorsun, sen ne yapıyorsun?!..

Bazısına ne derler?

“Sen belanı mı istiyorsun?” derler. “Sabah sabah belanı mı arıyorsun, bela mı arıyorsun?” derler.

Onlar da cehennemi istiyor da ondan yapıyor!

Allah’ın yasak ettiği her şeyi yapıyor. Titremeden, korkmadan yapıyor.

Çocukları iyi yetiştirmek lazım. Küçükten öğretmek lazım, korkutmak lazım, anlatmak lazım.

Bu kafanın içine bu bilgiler girmeyince bu bilgileri bilmeyince insan nasıl müslüman olsun, nasıl günahattan kaçınsın, sevaplı işleri nasıl işlesin?!..

Sevaplı işlerin listesini yapacağız, çocuklara öğreteceğiz. Günahlı işlerin listesini yapacağız, çocuklara bildireceğiz:

“Aman evladım! Bu günahlı işleri yapma yavrum! Yalan söyleme yavrum! Haram yeme yavrum! Hırsızlık yapma! Can yakma!..” vs.

Bildiklerimiz var, bilmediklerimiz var.

Bildiklerimizi biliyoruz.

Mesela adam öldürmekten kaçınıyoruz, mesela kesin olarak içkiden kaçınıyoruz...

Ama yalan da günah?!..

Yalandan kaçınmıyoruz! Yalanın bini bir para; piyasası o kadar ucuz, o kadar bol!

Yalan yalan yalan...

Halbuki;

İnne'l-ahde kâne mes'ûlâ. “İnsan ahddinden sorumludur.”

Allah soracak:

“Sen ahdettin, anlaşma yaptın; niye uymadın?” diye Allah soracak.

Sonuç çok önemli:

Mü'min yalan söylemez, mü'min doğru sözlüdür! Aleyhine de olsa; kendisinin, anasının-babasının, akrabasının menfaatinin aleyhine bile olsa doğruluktan ayrılmaz, doğru söyler!

Öyle yapmıyor! Yalanın bini bir para!

Dargınlık haram; konuşmuyor, dargın! Dargınlık haram! Bir müslümanın bir müslümana üç günden fazla dargın kalması haram, yapıyor!

Günahları öğreneceğiz, bunların hepsinin günah olduğunu önemli olduğunu bildireceğiz!

Müslüman; güle oynaya yalan söylüyor.

Gâvurdan gelme “Nisan bir” oyunlarıyla bir de yalanı çocuklara oyun hâline getiriyoruz: Tertipli düzenli tiyatro sahnesi gibi süslü püslü yalan!

Seni inandırıyor, ondan sonra kasıkları patlayacak kadar gülüyor! “Kandırdım, Nisan bir!” diyor. Sen de bayağı bir inanıyorsun vs.

Yalan!

Müslümanın şaka olarak bile yalan söylememesi lazım! Peygamber Efendimiz şaka yapardı, Peygamber Efendimiz'in şakacılığı var. Şaka yapardı ama doğru sözle şaka yapardı.

Mesela kadının birisine demiş ki;

“Senin gözünde ak var.” demiş.

Peygamber Efendimiz; “Gözünde ak var.”
deyince o da telaşlanmış.

Telaşlanınca demiş ki;

“Herkesin gözünde ak yok mu?”

Var, gözün akı var karası var.

Takılmış. O da sevdiği bir kimseydi demek
ki...

Sonra ihtiyar bir kadına demiş ki;

“İhtiyarlar cennete gidemeyecek!”

Baktı üzülüyor.

“Gençleşecek.” demiş.

Öyle kamburuyla buruşuğuyla cennete
girmeyecek! *Renovation*, tertemiz, pırıl pırıl,
gıcır gıcır, yepyeni olacak. Cennete girerken
ağrılar sızılar, diz ağrıları, bel ağrıları, baş ağ-
rıları vs. şeyler yok, cennette mahzun olmak
yok!

Latifeyi yapardı ama doğru olan sözle ya-
pardı.

Şaka değil de latife latif bir şekilde yapı-
labilir ama her şeyi doğru olacak.

لَا يَحْزَنُهُمُ الْفَرْعُ الْأَكْبَرُ وَتَتَلَقِّيهِمُ الْمَلَائِكَةُ

هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ

*Lâ yahzenühümü'l-fezeü'l-ekberü ve tetelekkâhümü'l-melâiketü hâzâ yevmükümüllezî küntüm tûadûne.*⁹

Lâ yahzenühümü'l-fezeü'l-ekberü. “Mü’minleri; o kıyamet gününün müthiş korkuları, insanları telaşa düşüren, aklını başından alan, ne yapacağını şaşırta o büyük korkuları mahzun etmeyecek!” *Ve tetelekkâhümü'l-melâiketü.* “Melekler onları karşılayacak. Hoş geldiniz, hoş geldiniz, diye karşılayacak.” *Hâzâ yevmükümüllezî küntüm tûadûne.* “Üzülmeysin! Bugün size Allah’ın mükâfat vaad ettiği gündür. Size vaad olunan gündür bugün. Üzülmeysin, gelin!” diyecek.

Bizim manifaturacı Mustafa Efendi Amcamız; kınalı sakallı, kırmızı sarı sakallı, beyaz yüzlü, uzun kirpikli çok güzel bir amcaydı. Allah rahmet eylesin. Kumaş lazım oldu mu Mahmutpaşa’da onun dükkânına giderdik alırdık. Güleç yüzlü, tatlı dilli.

Öleceği zaman başında Yâsîn okuyorlar; kendinden geçmiş, insanlarla hiç konuşamıyor.

⁹ 22/Enbiyâ, 103.

Fakat Yâsîn’de bir yanlışlık olduğu zaman düzeltiyormuş. Âyet atlandığı zaman düzeltiyormuş. Dinliyor.

Ölmesi yakın; başında Yâsîn okuyorlar, bekliyorlar. Bir ara bir gülmüş.

Başında evlatları; “Ne oldu baba?” demişler?

“Hoş geldin dediler de ondan güldüm.” demiş, ondan sonra ruhunu teslim etmiş.

Benim abim benden üç yaş büyük, öldü. Allah cümle geçmişlerimizle beraber rahmet etsin. Yaşı üç yaş büyüktü.

Aklı başında, tabii konuşuyor. Hasta, yatağında yatarken;

“Cennetin saati beşi çalıyor, cennetin saati beşi çalıyor...” demiş.

Cennetin saatinin beşi çaldığını söylemiş, böylece ruhunu teslim etmiş.

Melekler karşılar, korku yok! Melekler onları karşılar:

“Bu Allah’ın size mükâfat vaad ettiği gündür!” der ve onlar da cennete girerler.

e. Biz Bu Dünyaya Niye Geldik

Aziz ve muhterem kardeşlerim!

Allahu Teâlâ hazretleri bizi gaflet denilen hâlden, gaflet hâlinden kurtarsın. Bizi uyanık, gafil olmayan, cahil olmayan, tam ihlâslı müslüman eylesin. Cennet için çalışan müslüman, cenneti kazanmaya gayret eden müslüman eylesin. Cehennemden korkup da cehenneme düşmemeye dikkat eden müslüman eylesin. Kıyametin yakın olduğunu bilip kıyametten korkan, kişisel, özel kıyamet olan ölümün etrafında, yakınında olduğunu bilen; ona hazırlıklı olan, abdestli gezen, boş vakitlerini zikirle değerlendiren, dili zikirli, ağzı şükürlü, ibadeti taati hayırlı müslüman olmaya muvafak eylesin.

Yunus sen bu dünyaya niye geldin

İlahide Yunus Emre kendisine soruyor. Yunus Emre kendisi soruyor:

“Yunus.”

“Buyur.”

“Sen bu dünyaya niye geldin?”

Cevap yok, yanıt yok.

Sen bu dünyaya niye geldin

Yanıt yok.

Devam ediyor:

Gece gündüz Hakk'ı zikretsin dilin

“Gece gündüz *Allah* de, zikir et!”

En sevaplı ibadet, en kolay, en harcıâlem ibadet, herkesin yapabileceği ibadet, en şerefli ibadet, en mükâfatı bol olan ibadet!

[Yunus sen bu dünyaya niye geldin]

Gece gündüz hakkı zikretsin dilin

Evlîyâyâ uğramaz ise yolun

Göçtü kervan kaldın dağlar başında

Eğer insanlar böyle Allah’ın emirlerini anlatan Allah’ın yolunu bilen iyi bir hocaya rastlamazsa mürşid-i kâmile rastlamazsa o zaman treni kaçıırır! Kervan gider, dağ başında kalır, ne yapacağını bilmez. Başka gayeler edinir.

Başka insanlar üzülmeden, endişelenmeden nasıl oyalanıyor?

Oyalanacak bir şeyler buluyorlar da herkes ondan harıl harıl oyalanıyor!

Dikkat ediyorum: Burada yaşlısı ve gencini, erkeğini kadını oyalayacak her düzeni düzenlemişler kurmuşlar. Bowling Club, Golf Club, sörfçüler, şucular bucular, öcüler möcüler... Herkes meşgul!

Herkes; “İşim var, randevum var, gitmem lazım!”

I have to go, I must go vs.

Herkesin telaşı var, işi var gücü var!

Ne oluyorsun yahu?

Asıl telaş, asıl iş Allah'ın rızasını kazanmak; hiç ondan haberin var mı?

Yok, o nedir? O da ne öyle; kilo ile mi satılır, metre ile mi ölçülür? Nasıl bir şey?

Haberi yok!

Evliyaya uğramaz ise yolun

Göçtü kervan kaldın dağlar başında

Tren kaçtı!

O zamanın treni kervan, şimdinin kervanı da tren! Tren çuf çuf çuf gitti! Hadi bakalım, hapı yuttun; bundan sonra tren yok, tren yok! Kaldın, dağın başındaki istasyonda kaldın. Biraz sonra da haydutlar gelir, kurtlar gelir; kurtlar da gelir yer!

Göçtü kervan kaldın dağlar başında!

*Subhaneke lâ ilmelenâ ille mâ allemtenâ
inneke ente'l-alîmün hakîm*

Subhane rabbinâ rabbi'l-izzeti ammâ yesifûn ve selâmun alâ cemîi'l-enbiyâi ve'l-mürselîn ve âli küllin ecmaîn

Ve'l-hamdülillâhi rabbi'l-âlemine.

el-Fâtîha!

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŐAN

15 Muharrem 1413 / 16.07.1992

Bütün TEFSİR DERSLERİ'ne PDF olarak
ulaŐmak için tıklayınız.

